

N:o 184.

Af herr F. G. Björck, om nedsättning i tullen å socker och upphäfvande af hvitbetsockeraccisen.

Under förra riksdagen motionerades om nedsättning af sockertullen på råsocker till 14 öre per kilo och å raffinad till 20 öre samt om borttagandet af all accis å hvitbetsocker. Olyckligtvis tyckes äfven här den franska traktaten varit till hinder, då den icke medgifver högre tull på raffinad än + 42 procent af råsockertullen, hvarjemte motionen icke lyckades vinna bifall på den grund, att man fruktade, att staten ej skulle kunna afvara denna inkomst, emedan det ansågs att årets ökade tullinkomster ej skulle komma att fortfarande stå vid sig. Undertecknad vill dock uti år upptaga detta yrkande, med den förändring, att tullen å råsocker sättes till 16 öre och tullen å raffinad till 22,5 öre, hvilket lemna lemna 6 $\frac{1}{2}$ öres skydd på hvarje kilo till kolonialsockerraffinadörerna. Det har nemligen visat sig, att ofvannämnda fruktan varit ogrundad, då tullarne fortfarande stigit och intet skäl finnes för, att de för närmaste framtiden skola sjunka, hvad detta skäl för afslag bortfallit. Så har t. ex. för 1889 rågtullen belöpt sig till 3,520,100 kronor och rågmjölstullen till 715,649 kronor, summa kronor 4,235,749, och hvad framtiden beträffar skola vi visserligen hoppas, att inkomsterna af rågtullarne minskas, sedan jordbruket mera hunnit återgå till att odla råg i stället för den jordsugande hafren. Derefter beror det på oss sjelfva att, sedan handelstraktaterna blifvit

uppsagde, revidera dem uti den rigtning, att *tullbeskattningen* kommer att drabba lyxartiklar, så att icke t. ex. marabuffjädrar, nipper, champagne och rödviner m. m. draga lägre tullskatt än nödvändighetsvaror. Ej kan det därför synas obilligt att äska nedsättning i beskattningen å en nödvändighetsvara, som förbrukas af hela folket, och kan jag af egen erfarenhet försäkra, att så väl stads- som landtarbetaren gerna vill hafva sin sockerbit till kaffetåren — ja äfven, om, som det ofta händer, kaffet blott består af cikoria eller brända rågnallar, så att nog är sockerförbrukningen lika mycket om ej mera utbredd än kaffet. Enligt kompetente läkare skall kaffe äfven vara mindre skadligt, om det förtäres med socker och mjölk än svart. Dessutom är det ett omtyckt njutningsmedel, på samma gång närande och oskadligt. I England, der socker i minut säljes till 16—18 öre skålpundet, ingår det äfven till stor del i arbetarnes dagliga föda ända till 1 skålpund i veckan och mer. För de arbetare, hvilka afsagt sig bruket af spirituosa, utgör sockerhaltiga läskedrycker ett omtyckt njutnings- och förfriskningsmedel, hvars förbrukning bör uppmuntras. Som ofvan visats, belöper sig rågtullen för 1889 till 3,520,100 kronor. Den nu föreslagna nedsättningen å sockertullen skulle enligt 1888 års import uppgå till 2,952,100 kronor och minskad inkomst af accis 550,000 kronor, summa kronor 3,502,100 eller till det närmaste samma summa som rågtullen, och skulle just denna skattenedsättning komma den stora allmänhet till godo, hvilken *möjligen* kan drabbas af rågtullen. Att genom accisens borttagande och den ökade förbrukningen till följd af prisens sjunkande flera nya hvitbetsockerfabriker skola uppstå är otvifvelaktigt. Hvitbetsodlingen skulle sålunda högst betydligt tilltaga och jordbruket åtnjuta en stor fördel, då, som allmänt bekant genom denna växts odling jorden sättes i hög kultur och dessutom en stor mängd nyttigt affall erhålles, hvilket dels begagnas som kreatursfoder, dels som gödningsämne. Sålunda återgå alla mineralbeståndsdelar, som hemtas från jorden, till densamma, hvaremot blott sockret, såsom bestående af kol, syre och hvete, och hvilket har att tacka luften och solljuset för sin uppkomst, förbrukas (se sidan XVII i kontrollbyråns betänkande). Då äfven statens tillgångar medgifva bifall till denna motion, vågar jag med säkerhet påräkna tillslutning af denna kammare, så mycket mer som nu föreslagna skatt och tullnedsättning utgår från samma fosterländska tanke som åsättande af rågtull, nemligen att uppmuntra landets jordbruk och skaffa arbetstillfälle åt många armar, hvarjemte här äfven vinnes billigare lefnadskostnader åt den arbetande klassen.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, tager jag mig friheten föreslå,

att tullen å råsocker nedsättes till 16 öre per kilo samt å raffinad till 22,5 öre per kilo;
att accisen för i Sverige af hvitbetor tillverkad socker upphäfves.

Stockholm den 27 januari 1890.

F. G. Björck.